

Wojciecha Gersona

Dzielnice: Praga Północ

Osiedla: Pelcowizna

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1939

Opis

Wojciech Henryk Wilhelm Gerson (1831-1901) - malarz, pedagog, historyk sztuki. Był rodowitym warszawiakiem, w tym mieście uczył się również w Szkole Sztuk Pięknych - najpierw przez rok na Oddziale Architektury a w latach 1845-1850 studiował malarstwo. Swoją edukację kontynuował w Petersburgu i Paryżu, jednak w 1858 roku powrócił do stolicy i w Pałacu Teppera przy ul. Miodowej otworzył swoją pracownię a dwa lata później założył Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych. Prawie przez całe życie był cenionym nauczycielem - w latach 1867 -1871 w Instytucie Głuchoniemych, później aż do 1896 roku w Klasie Rysunkowej, wielu uczniów miał również w swojej pracowni (pod jego okiem kształcili się np. Józef Chełmoński i Leon Wyczółkowski). Jako wykładowca Szkoły Dramatycznej specjalizował się w historii ubiorów, które również projektował dla potrzeb sztuk teatralnych, podobnie jak liczne dekoracje. Jeszcze w czasie studiów zajął się ilustracją książkową - jego rysunki znalazły się m.in. w "Życiorysach znakomitych ludzi" K. W. Wóycickiego, "Królewskich lutnistach" W. Syrokomli, "Pismach" A. Mickiewicza czy "Bajkach i przypowieściach" I. Krasickiego. Warszawie poświęcił swoje dwa albumy - "Widoki Warszawy" z 1852 roku i "Wilanów. Album widoków i pamiątek..." wydany wraz z H. Skimborowiczem w 1877 roku. Jako artysta preferował malarstwo historyczne, szczególnie to o patriotyczno-dydaktycznej wymowie (np. "Chrzest Litwy", "Krzyżacy w Polsce", "Bez ziemi - Pomorzanie przez Niemców wyparci na wyspy Bałtyku", "Śmierć Przemysława" czy "Kopernik wykładający astronomię w Rzymie"), za co przez krytyków uznawany był za drugiego Jana Matejkę. Tworzył również obrazy o tematyce maryjnej ("Matka Boska Anielska") i pejzaże, szczególnie o tematyce górskiej ("Wyschnięty potok w Tatrach" czy "Cmentarz w górach"). Sale kilku warszawskich budynków - hotelu Victoria (1869-1870), pobernardyńskiego gmachu użytkowanego przez Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych (1870), siedziby Towarzystwa Kredytowego Miejskiego ("Miasto Warszawa dające opiekę i gościnność wszelkim objawom życia społecznego" z 1880 roku) oraz kamienicy Szlenkera (1883) - udekorował alegorycznymi panneaux. Był uczestnikiem - a wielokrotnie i laureatem - wystaw krajowych i międzynarodowych, w Warszawie jego dzieła regularnie przedstawiał w swym salonie Aleksander Krywult. Był aktywnym działaczem parafii ewangelicko-augsburskiej Świętej Trójcy w Warszawie. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Ewangelicko-Augsburskim, aleja 29, miejsce 1. Nagrobek zaprojektował J. Rudnicki a w 1915 roku plaketkę z popiersiem artysty dodał Cz. Majewski.

Ciekawostki

Powstała na terenie miasteczka **Gołędzinów**, które uzyskało prawa miejskie w 1764. W 1806, właściciel folwarku Gołędzinów, Pec, wybudował tu karczmę wraz z kolonią, która nazwana została Pelcowizną.

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1939.01.01
